

De wandelaar

"Wie niet uitloopt, is dood"
Dus wandel ik
Kietel en koester
Zonsopgang en zonsondergang.
Boven me hoor ik de gakkende ganzen

Bij elke stap val ik
Weer terug op de aarde
Het scheppend niets
Tussen mijn voeten
Brengt me vooruit

Ik gun me geen tijd
Om wortel te schieten
Maar hoef voor niemand
Te kruipen of rennen
Ik adem in en uit
Op het ritme van het landschap
Dat me langzaam doordrenkt

Ik ga op pad
Om stil te kunnen staan
En vast te kunnen stellen
Dat er niets nieuws is onder de zon
Dat het leven nu is
In het eeuwige nu
Waar in alles gestalte krijgt
In een voortdurende schepping
Die ik lopend begroet

- *Rien van den Heuvel*

Brief aan de lezer

Lieve lezer,

In het voorjaar van 2023 ben ik vanaf de Belgische Ardennen naar Parijs gewandeld.

Deze tocht kostte mij ruim twee maanden, en in die tijd heb ik meer dan achthonderd kilometer onder mijn voeten voorbij laten glijden. Gelukkig liep ik niet alleen. Elk van mijn voetstappen werd trouw gevolgd door vier grote hoeven. Mijn paard, Chester, heeft het hele pad meegelopen en droeg daarbij mijn spullen. Slapen deed ik in een tent. Mijn maaltijden bestonden uit rijst met bonen, en alles wat ik vond in de natuur. Twee maanden lang leefden wij in het wild en van de gastvrijheid van vreemden.

De start van mijn tocht vond plaats net na mijn 22^e verjaardag. Nog nooit eerder had ik een dergelijke langeafstandstocht gelopen, laat staan met een paard. Mijn Frans was matig. Mijn kennis over eten uit de natuur haast nihil. Vanwege mijn studie, biologie, ben ik net bovengemiddeld in staat om planten te determineren met behulp van een boek.

Niemand uit mijn directe omgeving heeft ooit een dergelijke voettocht gemaakt, en niemand was dan in eerste instantie ook bijzonder enthousiast. Toch ben ik gegaan, koppig en onvoorbereid, op zoek naar avontuur.

Wellicht kan je je voorstellen dat een dergelijke onderneming, met mijn achtergrond, gepaard gaat met vele misstappen en domme plannen; gekke interacties en grote problemen. Misschien kan je je dan ook voorstellen dat ik vele malen opnieuw ben opgestaan, en heb geleerd. Dat ik Moeder Aarde van haar mooiste kanten heb mogen meemaken, en in elke bocht van het pad een nieuw avontuur vond.

Al die ervaringen, van vallen en opstaan, heb ik hier in een bundel vol korte verhalen samengebracht, voor jou om te lezen.

Voordat je begint met lezen, vraag je je wellicht nog af hoe ik ooit op dit plan ben gekomen. Dat heeft te maken met een ander boek dat ik zelf heb gelezen in 2021. Het gaat om het boek *Fulltime Avonturier* van Tamar Valkenier. Tamar beschrijft in haar boek vele reizen die ze samen met verschillende dieren heeft gemaakt, en geeft daarbij het gevoel dat iedereen dat zomaar zou kunnen doen. Daar bleek ze achteraf gelijk in te hebben.

In de zomer van 2021 kreeg ik de kans om Tamar te ontmoeten. Zij was toen met haar kameel, Einstein, op wandeltocht door Nederland om haar boek te promoten, en overnachtte op de stal van mijn paard. Dit voelde toen al als een voorbode. Chester en ik hebben Tamar en Einstein een dag lang gezelschap gehouden en daarbij hebben we honderduit gepraat over wandelen met dieren. Bij mij begonnen er toen stiekem al allerlei plannetjes te vormen.

Een paar weken later heb ik nogmaals een dag met Tamar en Einstein doorgebracht, en vertelde ik over mijn nieuwgevonden droom om vanuit ons familiehuisje in de Ardennen naar Parijs te wandelen. Tamar was enthousiast, en stelde voor om een stuk mee te gaan, met kameel. Sindsdien hielden we contact.

Zo kwam het dat ik een aantal maanden vol enthousiasme op feestjes kon vertellen dat ik wellicht naar Parijs zou gaan wandelen met een kameel. Een verhaal dat mensen in eerste instantie voor een grap aanzagen, maar later als een lopend vuurtje rondging wanneer ik eenmaal de foto's had laten zien. Het werkte als een geweldige ijsbreker, echt waar, probeer maar eens.

Uiteindelijk bleek dat er toch met goede reden werd getwijfeld aan mijn verhaal. Het was ook niet zo realistisch. Tot mijn spijt moesten Tamar en ik in het najaar van 2022 concluderen dat er geen kamelentocht naar Parijs zou komen. Logistiek en praktisch waren er te veel obstakels.

Dit was natuurlijk een grote tegenslag voor mij en al mijn meelevende